

Az ellenségszeretetről a Bibliában és a Koránban

Isten már az Ószövetségben megparancsolta, hogy szeressük ellenségeinket. Jézus ezt a parancsolatot mindennél tökéletesebben betöltötte ellenségeivel szemben is tanúsított irgalmával és megbocsátásra való készségével. Mely részek szólnak a Bibliában az ellenségszeretetről, és mit találunk erről a Koránban, ami – saját állítása szerint – az ó- és újszövetségi kinyilatkoztatás folytatása?

Tartalom

- 1 Az Ószövetségben
- 2 Az Újszövetségben
- 3 A Koránban
- 4 Összefoglalás

📌 1 Az Ószövetségben

Ha ráakadsz ellenséged eltévedt marhájára vagy szamarára, hajtsd vissza hozzá! Ha látod, hogy összeroskad terhe alatt annak a szamara, aki gyűlöl téged, ne hagyd magára, hanem segíts rajta! (2 Mózes 23:4-5)

Maga mellé vett Saul egész Izráelből háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és embereit a Zerge-szikláknál. Amikor az út menti juhaklokhöz ért, volt ott egy barlang. Saul bement oda, hogy a szükségét elvégezze. Dávid pedig embereivel együtt éppen a barlang legmélyén tartózkodott. Akkor az emberei ezt mondták Dávidnak: Nézd, ez az a nap, amelyről azt mondta neked az Úr, hogy kezedbe adja ellenségedet. Tégy vele, amit jónak láatsz! Erre fölkelte Dávid, és lopva levágta Saul köpenyének a sarkát. Dávidnak azonban megesett rajta a szíve, miután levágta Saul köpenyének a sarkát, és ezt mondta embereinek: Mentsen meg az Úr attól, hogy ilyen dolgot kövessenek el az én uram, az Úr fölmentje ellen, és kezet emeljek rá, hiszen az Úr fölmentje ő! Így fékezte meg Dávid az embereit, és nem engedte, hogy Saulra támadjanak. Saul pedig kiment a barlangból, és útjára indult. Ezután Dávid is fölkelte, kiment a barlangból, és Saul után kiáltott: Uram, királyom! Saul ekkor hátratekintett, Dávid pedig arccal a földig hajolt, és leborult előtte. Akkor ezt mondta Dávid Saulnak: Miért hallgatsz olyanok szavára, akik azt állítják, hogy Dávid a vesztedre tör?! Hiszen most a saját szemeddel láthattad, hogy kezembe adott az Úr a barlangban. Mondták is, hogy öljelek meg, de én megszántalak, és ezt mondtam: Nem emelek kezet az én uramra, mert az Úr fölmentje ő. Nézd csak, atyám, itt van a köpenyed sarka a kezemben. Amikor levágtam a köpenyed sarkát, nem gyilkoltalak meg. Értsd meg ebből, és lásd be, hogy nem akarok semmi rosszat vagy hűtlenséget elkövetni ellened, és nem vétkeztem ellened, bár te a vesztedre törsz, hogy elvedd az életemet. Az Úr tegyen igazságot köztünk, az Úr álljon értem bosszút rajtad, de én nem emelek rád kezet. Ahogy az ősi

példabeszéd mondja: Gonoszoktól ered a gonoszság. Nem emelek hát kezet rád! [...] Miután Dávid mindezeket elmondta Saulnak, megkérdezte Saul: A te hangod ez, Dávid fiam? És Saul hangosan sírni kezdett. Azután ezt mondta Dávidnak: Te igazabb vagy nálam, mert te jól bántál velem, bár én rosszul bántam veled. Te most tudtomra adtad, milyen jót tettél velem: az Úr a kezembe adott, és mégsem öltél meg. Ha valaki rátalál ellenségére, sértetlenül bocsátja-e útjára? Jóval fizessen neked az Úr azért, amit ma tettél velem! (1 Sámuel 24:3-14.17-20)

Amikor aztán az arámok rárontottak, így imádkozott Elizeus az ÚRhoz: Verd meg ezt a népet vaksággal! Meg is verte őket vaksággal Elizeus kérése szerint. Elizeus akkor ezt mondta nekik: Nem ez az az út, és nem ez az a város. Jöjjetek utánam, majd én elvezetlek benneteket ahhoz az emberhez, akit kerestek. És elvezette őket Samáriába. Samáriába érkezve így szólt Elizeus: URam, nyisd ki a szemüket, hogy lássanak! Az ÚR megnyitotta a szemüket, és akkor látták, hogy Samária közepén vannak. Amikor Izráel királya meglátta őket, ezt kérdezte Elizeustól: Megölessem-e őket, atyám? Ő így felelt: Ne ölesd meg! Meg szoktad-e öletni azokat, akiket foglyul ejtesz kardoddal vagy íjaddal? Adj nekik kenyeret és vizet, hadd egyenek és igyanak, azután menjenek el urukhoz. Nagy lakomát rendezett tehát nekik, és miután ettek és ittak, elbocsátotta őket. Azok pedig elmentek urukhoz. Nem is jöttek többé arám rablócsapatok Izráel országába. (2 Királyok 6:18-23)

De volt ott az ÚRnak egy prófétája, név szerint Ódéd; ez kiment a Samáriához érkező sereg elé, és ezt mondta: Őseitek Istene, az ÚR haragra gerjelt Júda ellen, és a kezetekbe adta őket, ti pedig sokat levágtatok közülük eget verő indulatokban. És most azt gondoljátok, hogy leigázhatjátok a júdaiakat és jeruzsálemieket, hogy rabszolgáitokká és rabnőitekké legyenek, pedig ezáltal magatokat teszitek vétkeseké Isteneitek, az ÚR előtt. Azért most hallgassatok rám: Engedjétek vissza a honfitársaitok közül ejtett foglyokat, különben az ÚR izzó haragja fordul ellenetek! Akkor előállt néhány efraimi főember: Azarjáhú, Jehóhánán fia, Berekjáhú, Mesillémót fia, Jehizkijáhú, Sallúm fia és Amászá, Hadlaj fia, azokkal szemben, akik a hadjáratból jöttek, és ezt mondták nekik: Ne hozzátok ide a foglyokat, mert amit ti akartok, az a mi vétkünk lesz az ÚR előtt, és a mi bűneinket és vétkeinket szaporítja, pedig úgyis sok a vétkünk, és az ÚR izzó haragja fenyegeti Izráelt. Otthagyták azért a fegyveresek a foglyokat és a zsákmányt a vezető emberek és az egész gyülekezet előtt. Ekkor név szerint kijelölt férfiak álltak elő, és gondjaikba vették a foglyokat: a mezíteleneket mind felöltöztették a zsákmányból, ruhát és sarut, ételt és italt adtak nekik, és bekenték őket olajjal. A gyengéket szamarakon szállították, és elvitték őket honfitársaikhoz Jerikóba, a pálmák városába; azután visszatértek Samáriába. (2 Krónikák 28:9-15)

Nem örültem gyűlölőm vesztének, nem ujjongtam, ha baj érte, nem szoktam számmal vétkezni, átkot kérve valakire. (Jób 31:29-30)

Hamis tanúk állnak elő, olyanról faggatnak, amiről nem tudok. Rosszal fizetnek a jóért, életemre törnek. Pedig ha ők betegek voltak, én zsákruhát öltöttem, böjttel gyötörtem magamat, újra meg újra szívből imádkoztam. Úgy jártam-keltem, mintha barátomról, testvéremről lett volna szó, mély bánatba merültem, mint aki anyját gyászolja. De mikor én meginogtam, örömben összegyűltek. Összegyűltek körülöttem mint idegenek és ismeretlenek, szitkozódnak szünet nélkül. *(Zsoltár 35:11-15)*

Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret, és ha szomjazik, adj neki vizet, mert parazsat gyűjtesz a fejére, az ÚR pedig visszafizeti, amit adtál. *(Példabeszédek 25:21-22)*

⚓ 2 Az Újszövetségben

Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, hogy legyetek mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha csak atyátokfiaiat köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik-e a pogányok is? Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes. *(Máté 5:43-48)*

Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, [...] bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek [...] Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. *(Máté 6:9.12.14-15)*

Nektek azonban, akik hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket; áldjátok azokat, akik átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik bántalmaznak titeket. Aki arcul üt, annak tartsd oda a másik arcodat is, és aki elveszi felsőruhádát, attól alsóruhádát se tagadd meg. [...] Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót, és adjatok kölcsön, semmit sem várva érte: nagy lesz akkor a jutalmatok, és a Magasságos fiai lesztek, mert ő jóságos a hálátlanok és gonoszok iránt. Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas! Ne ítéltetek, és nem ítéltettek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátatik. *(Lukács 6:27-29.35-37)*

Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett, amelynek élén Júdás, a tizenkettő egyike haladt, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. Jézus így szólt hozzá: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?” Amikor a körülötte levők látták, hogy mi készül, megkérdezték: „Uram, odavágjunk a karddal?” Egyikük oda is csapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét. Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: „Hagyjátok abba!” És megérintve a fülét, meggyógyította őt. *(Lukács 22:47-51)*

Ekkor így szólt hozzá Jézus: „Tedd vissza kardodat a helyére, mert akik kardot fognak, kard által vesznek el.” *(Máté 26:52)*

[...] mikor arra a helyre értek, amelyet Koponya-helynek hívtak, keresztre feszítették őt, és a gonosztevőket: az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. Jézus pedig így könyörgött: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Azután sorsvetéssel osztozkodtak ruháin. *(Lukács 23:33-34)*

Amikor megkövezték Istvánt, az így imádkozott: „Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” Azután térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt!” És amikor ezt mondta, meghalt. *(Apostolok cselekedetei 7:59-60)*

Sőt, „ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, paraszat gyűjtesz a fejére.” Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval. *(Róma levél 12:20-21)*

Ti, szolgák pedig teljes félelemmel engedelmeskedjétek uraitoknak, ne csak a jóknak és méltányosoknak, hanem a kíméletleneknek is. Mert kegyelem az, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr el sérelmeket, amikor igazságtalanul szenved. De milyen dicsőség az, ha kitartóan tűritek a hibátok miatt kapott verést? Ellenben ha kitartóan cselekszitek a jót, és tűritek érte a szenvedést, az kedves az Isten szemében. Hiszen erre hívatatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát adott nektek, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél. *(1 Péter levél 2:18-23)*

⚓ 3 A Koránban

[...] és a rosszat jóval hárítják el – ők azok, akiké a végső lakhely lesz, [...] (Szúra Ar-Ra'd 13:22)

„Hát megveted az én isteneimet, Ábrahám?” – mondta (az atyja). „Ha nem hagyod abba, bizony megkövelek téged! Távozz tőlem hosszú időre!” (Ábrahám) azt mondta: „Békesség veled! Bocsánatot kérek számodra az Uramtól. Ő kegyes irántam. (Szúra Maryam 19:46-47)

A jótett nem egyenlő a rossz cselekedettel. Olyasmivel hárítsd el azt, ami jobb (annál), és íme, hű barát lesz az, akivel viszály állított szembe. Ám csupán azoknak adatik ez meg, akik türelmesek, és akik nagy szerencsét mondhatnak magukénak. (Szúra Fussilat 41:34-35)

Nem találtunk több hasonló szakaszt a Koránban. Ha te ismersz ilyen, szívesen vesszük, ha megosztod velünk.

⚓ 4 Összefoglalás

Az Ószövetségben is több utalást találunk az ellenségszeretetre. Ez előkészítette Jézus újszövetségi parancsolatát. Jézus maga is megmutatta ellenségei iránti szeretetét szenvedésekor és halálakor. István magatartása azt mutatja, hogy az első keresztények Jézus szavait és példáját követték.

Ha a Korán valóban csak a fent idézett három helyen említi ezt a parancsolatot, ami pedig Jézus számára olyan fontos volt, az azt mutatja, hogy Isten kinyilatkoztatásának egy lényeges részét csak melléktémaként említi. Ahhoz, hogy megismerjük Isten teljes kinyilatkoztatását, szükségünk van Jézus szavaira – ő az

egyetlen, aki képes megváltoztatni az emberek szívét.

Ezért mondja a Szúra Al-Hadid 57:27:

[...] és [Jézus] követőinek a szívébe együttérzést és könyörületet helyeztünk [...]

Jézus Isten jóságát és kegyelmét megélte és tanította az embereknek. Mi is abban a kiváltságban részesülhetünk, hogy tanulhatjuk ezt tőle.

Kapcsolódó írások

- [Igaz iszlám: valódi odaadás](#)

Ha vannak gondolataid vagy kérdéseid az írásunkkal kapcsolatban, örülünk, ha megírod nekünk e-mailben!

Elérhetőséged*:

Üzenet*:

[E-mail elküldése](#)

© 2021 keresztények.hu - Minden jog fenntartva.

E dokumentum változatlan és teljes formában történő sokszorosítása magánhasználatra megengedett.

Minden más jellegű felhasználás, illetve a kiadás bármely formája csak írásos beleegyezésünkkel lehetséges.

Ha másként nem jelöljük, a weboldalunkon található írásainkban közölt bibliai részeket az 1975. évi Újfordítású Biblia javított kiadásából (Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 1990), valamint a Revideált új fordításból (RÚF 2014. Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 2014) idézzük.